

sin Charme. Og lad mig da sige, at inden man overhovedet gaar til Spørgsmaalet om Valgretten for Københavns Kommune, er der mange Spørgsmaal at overveje, som staa i Forbindelse dermed. København er nu — man kalde det godt eller daarligt — bleven en meget stor By. En stor Del af de Folk, der ere interesserede i København, bor i Nabokommunerne, i Frederiksberg og Gentofte. Et Spørgsmaal, der, synes jeg, hører sammen med Spørgsmaalet om Valgretten, nemlig det Spørgsmaal, om man ikke kunde svejtse en stor Kommune sammen, et større København, har Regeringen helt skudt fra sig. Jeg skal blot anføre, at Tanken er i sin Tid fremsat af Kommune-læge Michael Larsen. Det kunde være saa meget mere nødvendigt, som det i og for sig kunde være ønskeligt, om vi samtidig hermed fik oprettet en Amtskommune for København, en Art større København, idet der inden for København var mindre Kommuner med lokal Selvstændighed. Saa vilde ogsaa Frederiksbergs og Gentoftes Uvillie mod at blive sammensmeltet med København falde bort. Ideen er som sagt Michael Larsens. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men blot henvise til, at da den engelske Regering vilde røre ved Valgspørgsmaalet, tog den netop det samme Spørgsmaal op og skaffede en Lovordning mellem Londons Grevskaabsraad og de enkelte Smaakommuner, der høre dertil.

Jeg er, som sagt, ked af, at Regeringen ikke har taget dette Spørgsmaal op, og jeg skal gentage, hvad jeg begyndte med, at saa havde det været et Reformspørgsmaal, og saa kunde man ikke have skudt Valgspørgsmaalet fra sig: det maatte man i samme Aandedrag have taget med. Men staaende alene er det et rent politisk Spørgsmaal, og over for et politisk Spørgsmaal vil jeg tilstaa — jeg hører nu en Gang til Hans Majestæts Opposition og ikke til Regeringens Parti —, at de korslagte Armes Politik i og for sig vil være den naturlige, alene af politiske Grunde. Imidlertid vil jeg gerne indrømme, at naar Spørgsmaalet er rejst, kan der være Grund til at tage det op, og for saa vidt er jeg enig med vor meget ærede Ordfører, det ærede Medlem for Thisted.

Jeg vilde maaske ikke have talt saa meget om det af taktiske Grunde, hvis ikke det ærede Medlem for Sæby saa stærkt havde omtalt, hvad der var fremkommet i et københavnsk Dagblad af Mænd som Frederik Hansen og Schovelin og derpaa havde bygget en

hel Del om Højres Sprængning. Lad mig sige, at jeg kan saa godt forstaa den Tanke, der ligger bag ved dette, og som nu er bleven støttet paa en saa habil og brillant Maade af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller). Jeg vilde i og for sig meget gerne gaa med paa denne Tanke; tilmed ere jo Tilhængerne af denne Tanke blevne kaldt de yngre Højremænd, og jeg maa jo siges at høre til de yngre, og hvor Godtfolk gaa, er, som bekendt, Kirkevej, saa jeg vilde egentlig meget gerne gaa med paa denne Tanke. Men efter nærmere Overvejelse kan jeg dog ikke gaa med. Thi selv om man vælger den af det meget ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds anviste Vej, vil det kun føre til, at Regeringspartiets Mænd ville staa op paa Valgtribunerne; slaa sig for Brystet og sige: Vi bringe her den almindelige Valgret; naar den ikke udfolder sig i sin fulde Herlighed, er det de slemme Højremænds Skyld. Dette Odium vil falde paa Højre, og vi opnaa saa tilmed, at Regeringen faar den bekendte røde Fjer i Hatten. Jeg kan forstaa den Betragtning, der er gjort gældende fra mine ærede Venners Side, at det kunde være ønskeligt at gaa ind paa den almindelige Valgret, al den Stund man vilde slaa et Slag for Forholdstalsmaaden, der har min stærke Sympati, den er baade retfærdig og billig. Men hvis man vil stille sig paa det Standpunkt at indrømme den almindelige kommunale Valgret til Gengæld for Forholdstalsvalgmaaden til Folketinget, som Højre arbejder paa, saa kan jeg kun sige, at jeg tror, at man skal vente med at gøre sin Indrømmelse, til man ser, hvad man faar til Gengæld. Der er i dette noget af en politisk Studehandel, hvor man lægger Pengene paa Bordet og siger: Nu kan du komme med Studen, naar du vil. Jeg tror ikke, det er klogt handlet. Jeg tror ikke, man skal tro saa godt om sine Medmennesker.

Hvad de saglige Grunde angaar, tror jeg, at Toklassevalget har sin Betydning og Charme, ikke fordi jeg tror, at den privilegerede Valgret er saa udmærket; jeg er enig med det ærede Medlem for Sæby i, at den almindelige Valgret er en god Ting, den kalder Kræfter og Kundskaber ind i det offentlige Liv, vi ikke kunne undvære, al den Stund at hele Folkets Tanker og Følelser skulle være repræsenterede herinde. Men selv om jeg ved, at ogsaa den privilegerede Valgret er meget ufuldkommen, vil jeg dog sige, at den repræsenterer